
W R. SRODĘ DNIA 15. KWIECZNIA 1807.

Z Wiednia d. 8. Kwietnia.

J. C. K. Apostoiska Mość wyjechał d. 3 Kwietnia wtowarzystwie C. K. W. Podkomorzego, Hrabiego Wrba, do Budy, dla otworzenia posiedzeń zwołanego tam Seymu Królestwa Węgierskiego.

Na d. 6 Kwietnia, o kwadransie na godzinę 7 z rana została Najświeższa Cesarzowa Jmć cokolwiek zawześnie Arcy Xźniczka rozwiązana. Ochrzczono ją natychmiast prywatnie, i otrzymała imiona: Amalii, Teresy, Franciszki, Jozefy, Celestyny. Najświeższa Cesarzowa Jmć i nowo urodzona Arcy Xźniczka znajdują się, ile w takim stanie być może, zdrowe. Wczoraj dane były z tego powodu na oba teatrach dworskich bezpłatne reprezentacye.

J. Cesarzowiczowska Mość, Jeneralisim C. K. armii, Arcy Xżę Jmć Karol, napisał bardzo pochlebny bilet do sławnego dramatycznego Poety Zieglera, który mu oddał nowe dramatyczne swe prace, i pochwalił w nim szczególniejszą zręczność poety. Do pochlebnego i zachęcającego tego biletu dołączył

J. Cesarzowiczowska Mość na dowód swej łaski i ukontentowania kosztownę tabakierę złotą

Na d. 28 Marca umarł w Wiedniu Jozef Hickel, C. K. nadworny malarz i członek Wiedeńskiej i Florenckiej akademii wyzwołonych nauk, w 73 roku życia.

Z Budy d. 3 Kwietnia.

Cesarzowicz Arcy Xżę Jmć. Palatyn powrócił tu d. 31 Marca w dobrym zdrowiu z Wiednia, w towarzystwie W. Marszałka Hrabiego Szapary.

Przygotowania do otworzenia na d. 5 t. m. seymu już są ukończone, i większa część prałatów, magnatów i deputowanych od szlachty i miał już tu zjechała.

D. 31 Marca nadeszła tu także z Wiednia Królew. Węgierska szlachecka gwardya pod dowodstwem Rotmistrza Bistra. Ściągnięte dwie dywizye regimentu Maki i batalion Arcy Xcia Jozefa piechoty dla odbywania straży w czasie seymu, rozstawione są w pobliskich wsiach i w koszarach Pełskich.

Z Konstantynopola d. 15. Lutego.

Z powodu nagłego wyjazdu Angielskiego Ambassadora, Arbuthnota, z Konstantynopolu, wydała Porta następującą notę do zagranicznych ministrów, bawiących w tej stolicy:

"Lubo Wysoka Porta utrzymując zawsze szczere stosunki z dworem Angielskim, nie dała żadnego powodu do oziębłości, i na szczególniejsze zapytania, które Angielski Ambassador poważył się na naradzeniu przed kilku dniami uczynić, odpowiedziała tylko: "iż teraz został z Rosją w wojnie, ale z Anglią w pokoju;" ponowił wszelako wspomniany ambassador w nocie swoje zapytania, w ten czas, kiedy wysoka Porta spodziewała się, iż po rozważnem zastanowieniu się odstąpi od żądań, przeciwiających się tak bardzo powadze narodów i mocarstw, i żądał na nie odpowiedzi na piśmie; potem bez doniesienia o swoim wyjeździe, bez doniesienia o przyczynie, wsiadł nagle z swemi ludźmi i częścią kupców swego narodu na stojącą w porcie Angielską fregatę, i kazawszy odciąć kotwice odpłynął o północy. — Ucieczka jego sprawiła powszechnie zadziwienie. Dopiero w oddanym po jego wyjeździe wysokiej Porcie-bilecie, położył za główną przyczynę swego wyjazdu, odmowienie paszportu dla gońca, którego chciał do Dardanellow wystać. Ale gdy nie odebrał w tej mierze odmowney odpowiedzi, nie mogło to zatem być przyczyną do jego wyjazdu, zwłaszcza gdy wiadomo każdemu, iż nie uczyniono najmniejszego kroku, któryby groził niebezpieczeństwem jemu lub poddanym Angielskim. — Lubo rzecz sama z siebie i przerwanie poselstwa przez niespodziewany wyjazd rzezonogo ambassadora, nie czekającego nawet odpowiedzi, podlega wielu tłumaczeniom; wysoka jednak

Porta, nieodstępniac od zasad słusznosci, które ją ożywiają, i nie rozumiejąc, aby dwor Angielski mógł postępować przeciw przepisom sprawiedliwosci, rozkazała oddać wszystkie rzeczy i sprzęty wspomnianego ambassadora P. Hübsch, sprawującemu Duńskie interessa, i opatrzonemu jego pełnomocnictwem, a zapewniając familiion i pozostałym w kraju Anglikom swą opiekę, nadała im zupełne bezpieczeństwo w kraju Otomańskim. Ażeby zaś w okręgach swoich nie ponieśli jakowey szkody, wydała rozkazy swem urządzeniom, aby ie w stanie, w jakim się teraz znajdują, zostawili. — Wysoka Porta chcąc okazać swoje uniarkowanie i sprawiedliwość, którei się zawsze rządzi, i w niniejszey okolicznosci chce zachować, kazała niniejszą urzędową notę napisać i onę wszystkim ministrom przyjacielskich mocarstw podać, ażeby ją swem dworom przestali. — Działo się d. 25 Xieżyca Zilkade, w roku 1221. (D. 4 Lutego 1807.)

Z Londynu d. 17. Marca.

Familia Królewska przybyła d. 11 t. m. z Windsoru do Londynu. O g dziale drugiey były pokoje otwarte, w których znajdowało się kilka ministrów. Pomiędzy innemi przedstawiono Jenerała Hewilt, mianowanego naczelnym dowodzcą w Indyach, który pożegnał J. K. M śc, i niebawnie na miejsce swego przeznaczenia odjeżdża. Podpułkownik Drinkwater oddał J. K. Mci 4ty raport, wyznaczonych kommissarzy do dochodzenia wydatków i nadużyciow w administracyi wojskowej. Po skończonych pokojach odprawił Król prywatną radę, potem dawał audyencye lordowi kancelerzowi, Lordom Grenwillowi, Moira i Sidmouth, PP. Windham i Bond, z których ostatni zdał J. K. Mci sprawę o wy-

znaczonych różnych wojskowych sądach.

D. 10 pobiegło dwóch gońców na stały łód, z których jeden udał się z listami do Petersburga do P. Douglas.

Klub Wigów odprawił w ostatni poniedziałek zwyczajne swoje zgromadzenie. Lord Holland spełniał pod czas biadu zdrowie zmarłego Foxa, i klub postanowił, iż dla uwielbienia pamięci tego zacnego męża, zdrowie to ma być na każdym zgromadzeniu członków spełniane.

Dowiadujemy się z Wasingtonu, iż pod protekcją zjednoczonych stanów i sekretarza stanu wojennego, utworzone zostało filozoficzne wojskowe towarzystwo w West-Point, nad rzeką Hudson, w prowincyi Nowego Jorku. Pułkownik William, dowódca korpusu inżynierów Amerykańskich jest jego prezydentem. Ustanowienie to ma na celu rozszerzyć i wydoskonalić naukę taktyki wojskowej. Jenerał Armstrong, poseł w Paryżu, został niedawno obrany członkiem tego towarzystwa.

Gdy d. 3go t. m. Lord Howick podał w izbie niższej wniosek o uchwalenie adresu podziękowania Królowi Jmć za posiadstwo względem zawarcia traktatu z Królem Pruskim, zapytał się P. Banks czyli jeszcze więcej posłków pieniężnych dla Króla Pruskiego w traktacie obiecano? — Lord Howick odpowiedział, że te 80,000 f. sz. są tylko przeznaczone na ułtwienie zaciągu w Szląsku, ale nie więcej nie przyrzeczone; jednakże względem następnych posłków pieniężnych stosować się będą ministrowie do okoliczności.

Lord Kanclerz doniósł izbie wyższej, iż oprócz pożyczki 14 millionów 200,000 f. sz. potrzeba jeszcze pożyczyc dla Irlandyi półtora miliona, a na zapłacenie posłków pieniężnych 2 miliony 400,000 f. sz.

Następujący wypis z listu od wielkiej armii okazuje, iak dalece troskliwym jest Cesarz o ranionych żołnierzy, i iak wielką ma ię o nich staranność urzędnicy zdrowia po lazaretach.

” Wśród naymaglejszych i nayważniejszych interesów, nie przestaje nigdy Cesarz trudnić się ranionemi. Otaczający go wysokiej dostojności officerowie mają zlecenie odwiedzać ich i donosić J. C. K. Mci o ich stanie i potrzebach. Minister wojenny, Xżę Berthier, chodzi od lazaretu do lazaretu, od domu do domu, od stodoły do stodoły i ogląda chorych. Widziałem, iak żołnierzom, którzy pić wołali, sam podawał, iak ich do cierpliwości zachęcał i cieszył, dodając: że Cesarza bardzo ich stan obchodzi i pragnie go polepszyć. Chirurgowie armii czynią wszystko, co tylko pora roku, położenie miejscowe i fizyczne czynić dozwala, dla odpowiedzenia dobroczynnem zamiarom J. C. K. Mci i stania się godnemi jego zaufania i przychyłości. Dzień i noc niosą pomoc chorym, ratują swą sztuką, i nie znają droższego zatrudnienia, iak stania się jeszcze użyteczniejszymi. Jakż uznał ich J. C. K. M. że godnemi swey poschwały. Naczelnny kommissarz armii, P. Lambert, napisał d. 14 Lutego do P. Percy, naywyższego dozorca lazaretow i pierwszego chirurga wielkiej armii list następujący:

” Mci Panie! Zlecił mi Cesarz, abym W Panu oświadczył jego ukontentowanie za Jego gorliwość, i iakąś w nayprzykrzejszych okolicznościach okazał. Jest także Cesarz kontent z postępowania i troskliwości chirurgow, którzy pod W Pana rozkazami zostają. Mam sobie za ukontentowanie, iż podobne zlecenie odebrałem, i bardzo mi miło, iż oddana jest

świeciliwość chirurgom wielkiej armii. Mam honor zostać z szacunkiem.,,

Na d. 10 Marca umarł w Tours Jan Thurel, członek legii honorowej i najstarszy żołnierz w armii, mający bowiem 108 lat. Wszedł d. 17 Września 1716 w służbę wojskową do regimentu Tourraine i służył bez przerwy 92 lat. W roku 1733 został w bitwie przy oblężeniu Kel kulią karabinową ranny, a w roku 1759 był 7 razy pałaszem cięty. Stary ten żołnierz miał od Cesarza 2000 frankow łaskawey pensyi wyznaczoney.

Po 18 miesiąca Briumer zostało z rozkazu Cesarza (na ow czas Igo konsula) serce zmarłego w Valence Papieża Piusa VI. do Rzymu przewiezione. Biskup Walansu, iak tylko objął rządu swej dyecezyi, pisał zaraz w imieniu mieszkańców do Rzymu, prosząc o jego powrot. Jakoż otrzymał go za wstawieniem się Cesarza, który wyznaczył znaczną sumę na jego pochowanie. Przywieziono już te szczątki Piusa VI i z wielką okazałością w kaplicy kościoła Walansu złożono. Przeszło 10,000 ludzi zgromadziło się z tego powodu w mieście. Poty zaś będą stały w kaplicy, poki nie nadejdzie robiony w Rzymie marmurowy grobowiec.

Umarł w Paryżu Wiktor Leopold Berthier, jenerał dywizyyny, naczelnik głównego sztabu Igo korpusu wielkiej armii, dowódzca legii honorowej i kawaler wielkiego Krzyża orderu Bawarskiego.

Podług listów z Szamberi pod d. 13 t. m. komunikacya między Suz i Lanslebourg przecięta jest z powodu upadłego wielkiego śniegu na górze Cenis. Zaspy ustawiczne nie pozwalają przeczyścić drogi, przez co bardzo opóźniają się poczty.

Prefekt departamentu Doubs obrachowa-

wszy umarło dzieci w tym departamencie w roku 11 i 13 postrzega, iż w 13tym umarło o 939 mniej dzieci, niżeli w roku 11tym, co przypisuje szczepieniu krowiey ospy.

P. Mirbel, sekretarz Króla Jmci Hollenderskiego i autor Fizyki roślinney mianowany został przez instytut narodowy na posiedzeniu d. 16 t. m. członkiem korrespondującym.

Z Werany d. 24. Lutego.

Nie ma już wąpliwości, że następującej wiosny liczna armia Francuzka pociągnie z wyższych Włoch na pomoc Turkom przeciw Rossyanom. Już zgromadziła się z wszystkich stron liczne na ten koniec hufce.

Z Wrocławia d. 17. Marca.

Poymani w niewolę wojenną officerowie Pruscy, którzy na słowo honoru są wypuszczonemi, i na mocy kapitulacyi mają prawo do żołdu, odbierają go regularnie gotowemi pieniędzmi. Wielu Pruskich żołnierzy, którzy podobnie byli na słowo honoru wypuszczonemi, a potem popetuali po drogach w Szląsku rozboie, zostali częścią na śmierć, częścią na 15 letnie kaidany skazanemi.

Gdy Marszałek Augereau tędy przejeżdżał, wykradziona z jego powozu skorzany kuffer, w którym znajdowała się znaczna suma pieniędzy i inne rzeczy.

Z Gettingi d. 19. Marca.

Stawny Professor, nadworny Radca Pütter, świecąca niegdyś gwiazda tutejszey akademii, tak dalece dła podeszłego wieku na umyśle zasłabł, iż wrócił się do lat dzieciennych. W rozmowach swoich przemienia czasu i osoby; ile razy postrzeże Francuza, tyle razy twierdzi, iż nieukończyła się jeszcze siedmioletnia wojna.

Z Szwaycyrji d. 24. Marc.

Gdy na d. 2 Września roku przeszłego przez obalenie się góry w kantonie Szwie 468 osob kraiowych i 16 cudzoziemcow przysypanych zostało, zdarzył się następujący przypadek: — W domu jednym we wsi Lauwerz uniknął oyciec z dwiema synami przez śpieszną ucieczkę przysypania się; lecz matka pobiegłszy po małe dziecię, które wzięta w ręce, przysypaną została. Służąca chcąc jeszcze czwarte dziecię wyratować, pośpieszyła do domu. Wszedłszy do izby, podług własnego iey wyznania, i porwawszy dziecię, nagle zrobiła się ciemność. Zdawało iey się, jak gdyby w pakłocie była uwikłana, i raz od nóg, drugi raz z boku była przyciskana, w czem wypuściła z rąk dziecię. Lecz nie zadługo zaczęło dziecię wołać rodziców. Służąca odezwała mu się. Nastąpił prawdziwie sądny dzień, nikogo nie było, ktoby ich mógł ratować, i nieochybnie byłiby pomarli. Tym czasem usłyszała wieczorne dzwonicie we wsi Steinen. To pocieszyło ją, że jeszcze znajdnią się żyjący ludzie. Przepędziła całą noc nie śpiąc, i słyszała co godzinę biący zegar; dziecię musiało jednak zasnąć, ponieważ nie słyszała jego głosu. Jak tylko się dzień zrobił, zaczął oyciec dziecięcia w miejscu, z którego matka pośpieszyła po dziecię kopać. Jakoż odkopał ją w krótkce z dziecięciem na rękach, ale oboje uduszone. Służąca niedaleko od tego miejsca leżąca, słysząc gruchotanie i narzekania oycy, zaczęła wołać o ratunek. Kopał strapiiony oyciec dalej, i wy dobył ją z pod gruzow domu żywą, na twarzy tylko skałeczoną. Kopiąc dalej znalazłono dziecię śpiące jeszcze, pomiędzy gałęziami drzewa przysypane. Miało pokaleczone ręce i nogi, jednak nieszkodliwie, i obie te osoby zostały

po 14 godzinney pracy uratowane i przyszły do zdrowia.

Z Zara w Dalmacyi d. 23 Lutego.

Mieszkańcy Kattaro uzbrowili kilka korsarskich okrętów, ktorými wraz z Roslyjskimi wojennymi okrętami napaścią brzegi Dalmackie. — D. 15 t. m. stanęła Roslyjska fregata przed Spalatro i zaczęła do miasta strzelać; lecz ogień z nadbrzeżnych bateryy przymusił ją w krótkce do odstąpienia.

Z Neapolu d. 13 Marca.

W prowincyi Foggio napadnięty został postyllion od 6 zboycow, ktorzy mu zabrali wiezione 6000 talarow. Piąciu stoli zboycow schwytanych już zostało, przy ktorych znaleziono z zabranych 5000 talarow.

W czasie okropney burzy na d. 8 t. m. rozbita się pod naszymi brzegami Sycylijska tartana, ładowna Angielskimi towarami. Z 16 maytkow ieden tylko się wyratował. Ten powiada, iż prawie wszystkie Angielsie okręty popłynęły na Archipelag, i w Meslynie nie pozostały tylko ieden liniowoy okręt i 2 fregaty. — Powyższa burza poczyniła także w Sardynii wielkie spusłoszenia.

Z Rzymu d. 14 Marca.

Pisma publiczne rozgłosily, iż zdrowie Oycy S. zawsze jest słabe, i że drogie życie dla iego poddanych utrzymuje tylko ścisła dyeta; poczytuujemy więc za nas obowiazek donieść publiczności, że to jest fałszem: J. Swiätobliwosc cieszy się ciągle naylepszym zdrowiem. Ostatniego piątku widzieliśmy go na nabożeństwie w kościele.

Z Frankfortu d. 27 Marca.

Wczoray w południe przybyło tu około

1000 jeńców Pruskich zabranych w Swidnicy.

Stany Saskie zgromadziły się d. 10 t. m. w Dreźnie. St sownie do 5 artykułu zawartego z Francją traktatu pokoju, rozkazał Król ogłosić, iż Katolicy mieszkający w jego państwach mają zupełną wolność wyznawania swej religii i równych praw cywilnych z protestantami używać będą. — Dotąd nie uczynił Król żadney odmiany w konstytucyi królowey i zost nie się jak teraz jest do dalszego czasu.

Dyrekcya poczty W. Xcia Bergskiego w Hamburgu oznajmiła, iż Cesarz Francuzow przywrócił rozkazął bieg poczty między południową i północną Europą, nawet do Rosyi. Do iedney Anglii jest tylko korespondencya zabroniona.

Z Medyolanu d. 19 Marca.

Z powodu szczęśliwego rozwiązania Wiace królowey, która wraz z powitą corką znajduje się zdrowa, było miaśto d. 15. oświecone.

Z Altony d. 20 Marca.

Dwor Duński zachowuje się ciągle spokojnym względem wojniących mocarstw. Nie dawno oświadczył gabinetowi Londyńskiemu, iż nie miłoby mu być, gdyby się Angielska flota pokazała na Sundzie.

Wiadomości Woienne.

Peterzburska gazeta dworska pod d. I (13) Marca zawiera w sobie następujące urzędowe doniesienia o woennych zdarzeniach w Polsce:

„Doniesienia, które publiczności o dzie-

łaniach woennych pod d. 29 Stycznia (10 Lutego) oznajmione zostały, dochodzą do 14 (26) Lutego, od którego dnia aż do ostatniego Lutego nic ważnego nie zaszło. — Główna kwatery znajdowała się w Morungen. Tu dowiedziano się, iż nieprzyjaciel znacznie ściągają do okolic Ortelsburga. Naczelny Jenerał, Baron Beningsen, uznał więc za potrzebne ściągnać bardziej dokony powierzone jego rozkazom woyska, i wydał jenerałom stosowne do tego rozkazy, iakoż zajęły woyska nowe stanowiska.

„Pod d. 19 (31) Stycznia donosi Jenerał porucznik, Xże Galiczyyn 5ty, iż stosownie do odebranego dnia pierwey rozkazu, po przybyciu do Allensteinu, wysłał Skrzydłowego adjutanta J. J. Mei, Pułkownika Dółgoruki, z Kurlandzkim dragonii regimentem, batalionem Rostowskiego muszkieterow i regimentem Kozkow Jefremowa 3go dla zajęcia miasteczka Palsenheim, a Jenerał majora Millera - Sakomalskiego z leibkiryserow regimentem J. J. Mei, Kargapołskim i Kozakow regimentem Jłowajskiego 9go do miasteczka Hohenstein. W pobliskości Palsenheim zastał Pułkownik Dółgoruki dosyć mocny nieprzyjacielski oddział. Osadził piechotą wieś Scheifendorf, a sam uderzył z regimentami dragonii i Kozaków na nieprzyjaciela, rozproszył go, położył na placu boiu 1 pułkownika, kilku officerow i przeszło 150 żołnierzy, i oprócz tego zabrał 1 Majora, kilku officerow i 97 żołnierzy, osadził potem Palsenheim, zabezpieczył się przez rozstawione piąty i rozesłał potrzebne patrole. W tymże czasie wysłał przodem Jenerał major Kochowski, który był na pomoc Xciu Dółgoruki posłany, ponieważ był z boku atakiem zagrożony, iedną szwadron, za pomocą którego został nie-

przyjaciel odparty i do cofnięcia się przymuszony; a tak tylko cztery ostatnie szwadrony pod jego rozkazami będącego regimentu nadeszły, został nieprzyjaciel pomimo odbieranych utławicznie posiłków do cofnięcia się w nieładzie za tamtejszy przewóz przymuszony, i tak nie tylko ta okolica, ale i droga od nieprzyjaciela tak dalece oczyszczoną została, iż nasz oddział mógł dalej postępować.

" Na d. 20 Stycznia (i Lutego) Odebrano wiadomość z znalezionych papierów Ministra Franuzkiego przy schwytanym gońcu przez przednią straż Jenerała porucznika, Xcia Bagrationa, że Bona ante przybył z Warszawy do stołecy pod Willenburgien armii, i zamysła nas atakować. W tymże dniu nuraflili Kozacy równo z świtem na główny posterunek nieprzyjacielski przy Leydensburg, uderzyli na niego, pobili go, zabrali 9 ludzi w niewolę i ubili 23 bez straty ani jednego człowieka z naszej strony. Oprócz tego zabrały nasze forpoczty w tym dniu 5 Francuzów w niewolę

" Na d. 22 (3 Lutego) główna kwatery naszdawała się w Janowie, i wszystkie wojska nadszagały tamże, stosownie do wydane go rozkazu. Stały rozłożone w wyznaczonych im miejscach. O godzinie pierwszej popołudniu przypuścił nieprzyjaciel mocny atak do lewego naszego boku; lecz znalazł dzielny odpor od postawionego tam dla bronienia mostu Uglickiego regimentu muszkieterów i batalionu Tenginskiego regimentu, i był do cofnięcia się przymuszony. W tymże czasie był sam na prawym boku od nas atakowany i aż do swoich linii odparty. Ale że nieprzyjaciel pwnawiał zawsze swe ataki na lewym naszym boku i usiłował go obeysdź, przeprawiwszy się z przemagającą siłą w wielu miejscach za rzekę Allę między Guttstadtem i Allensteinem, kierując swe poruszenia

ke Królewcowi, w celu oderznięcia nas od tego miasta, został zatem Jenerał naczelny zniwoloany, dla zniszczenia zamiaru nieprzyjacielskiego, do opuszczenia Janowa, co też 3 kolonnami nastąpiło. Aż do 25 Stycznia nie zaszło potem nic ważnego.

" D. 25 stanęła armia przed Landsbergiem; tym czasem nieprzyjaciel atakował w iey oczach część korpusu Jenerała majora Barclay de Tolia, któremu posłano zaraz w posiłku dwa regimenty piechoty i oddział jazdy, przez co za nadejściem nocy zapęd nieprzyjaciela wstrzymany został, acz z nieiąką stratą w zabitych z naszej strony, pomiędzy którymi znajdnie się Sztabowy kapitan od Semenowskiego leibgardyi regimentu, Xżę Galiczyn, i w poymanych, pomiędzy którymi znajdnie się Pułkownik Przeobrażeńkiego leibgardyi regimentu, Arseniew i Skrzydłowy adjutant J. J. Mei, Pułkownik Koshin. Strata nieprzyjacielska w tej rozprawie jest nierownie większa, ponieważ Rosyjskie wojska potykały się wszędzie z szczególniejszem mężstwem i walecznością, która im jest właściwa. O godzinie 10 w wieczor wyruszyły wojska z swego stanowiska i udały się do Preussisch Eylau.

" Na d. 26 i 27 (7 i 8 Lutego) zasła sławna bitwa pod Preussisch Eylau, w której nieprzyjacielska armia pod dowodztwem samego Bonapartego zupełnie pobita została. Krótka wiadomość o tem zwycięztwie, które Rosyjską armią laurami okryło, udzielone nam już do ogłoszenia zostało, a w krótcce oczekujemy obszerniejszego rapportu. — Na d. 29 (10 Lut.) stanęła cała nasza armia dla wytechnienia i opatrzenia się w potrzebną amunicją w okolicach Królewca. D. 31 (12 Lutego) znajdowała się główna kwatery i stanowisko armii w tem samym miejscu. — Jenerał Xżę Ba-

gration doniosł, że 2000 nieprzyjacielskiej jazdy zbliżyło się do wsi Elau. Wystano natychmiast Oliwiopolski regiment huzarów, z działami konnej artylerji i regiment strzelców z rozkazem utrzymania koniecznie tego stanowiska. Stoiący na lewym boku z dwiema regimentami Dońskich Kozaków Podpułkownik Andronow, wysłał chorążego Kotszetkow z pewną liczbą Kozaków przeciw nieprzyjacielowi, na którego uderzył niedaleko Burbuschdorf, pobił i kilku zabrał jeńców.

(Reszta potem.)

Królewiecka gazeta mocno nagania zło obchodzenie się z jeńcami Rosyjskimi i Pruskimi, których znaczna liczba w okolicach Willenburga przez Kozaków odbita została.

Podług niezawodnych doniesień z Szwecyi, zebrano się w Karlskronie 15,000 wojska Szwedzkiego, które przewiezione statkami do Stralsundu zostaną, i Król sam uda się na ich czele tamże. Załoga w Stralsundzie liczy już 12,000 ludzi.

Oto jest Francuzki rapport o zaszczytłych najnowszych zdarzeniach przed powyższą twierdzą:

"Gdy od osmego korpusu wielkiej armji kilka regimentów na inne przeznaczenie wysłane zostały, o którym peruszeniu dowiedziawszy się Szwedzi, osądzili za najpomyślniejszą chwilę do atakowania pozostałych wojsk przed Stralsundem. Za pomocą ciemnej mgły wyruszyło d. 14 Marca o godzinie 3 po południu około 2000 piechoty i 2 szwadrony jazdy z 6 połowami działami bramą Kuiper. Tą siłą, z stawiając trzecią jej część w odwodzie, postąpił przeciw szanom lewego boku dywizji generała Dupas. Założone nowe te szaniec nie były jeszcze ani palissadami opatrzone, ani działami osadzone, i znajdowała się w nich tylko jedna kompania wol-

tyżerów 58 regimentu. Natarczywy atak nieprzyjaciela w przewyższającej nadzwyczaj sile, grad kul i kartaczów nie potrafił przez zaufanie do zwycięstwa zachwiać tej walecznej kompanii. Wytrzymała wszystkie ataki Szwedów, nie ustępując z swego stanowiska, ani się mieszała, przez co dała czas pospieszenia jej na pomoc jednej kompanii wołyżerów 4go regimentu, wystrzelawszy już prawie wszystkie ładunki. Niecierpliwi Szwedzi, że garstka ludzi tak potężny dała im odpor, czynili wszystko dla pozyskania zdobyczy, którą za pewną poczytywali. Podwoili więc swe usiłowania, otoczyli szaniec, rzucili się do rowów i starali się wdrapać na parapet. Dwunastu do 15 najwaleczniejszych z nich poległo u podnożka parapetu: wielu innych taki sam los spotkał w innych miejscach. Na widok zabitych, umierających lub ranionych swych kolegów; na widok zbliżających się oddziałów Francuzkich, które im groziły odczerpaniem, opanowała ich po śmiałości trwoga. Myśleli o cofnięciu się, ale tego bezkarnie uczynić nie mogli. Obie kompanie wołyżerów wypadły w tej chwili z szanów. Ścigały nieprzyjaciela w jego nieporządnym cofaniu się aż do przed twierdżowego placu, który zostawił przed szanami i w cofaniu się przeszło 100 ludzi w zabitych, pomiędzy którymi znajdował się podpułkownik i 2 innych officerów. Oprócz 30 żołnierzy pojmano 2 officerów. Sześciu wołyżerów; 3 z 4go i tyleż 58go regimentu zostało zabitych, a 27 jest ranionych; żaden jednak nie poniósł śmiertelnej blizny. Weznie tej rozprawy, która 3 godziny trwała, nie nastąpił z Francuskiej strony żaden wystrzał dział, karabinowe tylko wystrzeliły i bagnet popisowały się w tym dniu chwalebny."

GAZETY KRAKOWSKIE

W ŚRODĘ DNIA 15. KWIEŃNIA 1807.

Kopia Wysoła przydzielonego listu Jśnie Wgo C. K. Gubernialnego Wiceprezesa Hrabi de Wurmser, Do Jśnie Wielmożney Hrabiny Honoraty Rzeczyńskiej.

Jśnie Wielmożna Hrabino! Otrzymałszy od Lwowskiej policyjney Dyrekcji doniesienie o wspaniałej skłádce JW. Pani, tudzież JW. Hrabiny Amalii Roztworowskiej i Maryanny Bawarowskiej, jako też W. JPana Jozefa de Debolego w ilości złożoney summy 6210 ryń. dążąca ku temu szlachetnemu celowi, aby z teyże summy 4000 ryń. Instytutowi klasztornemu Siostr miłośnieruch dla utrzymania rocznie 3 sierot, jako też by- temuż samemu Instytutowi 500 ryń. do rozdawania podług własnego rozrządzenia, reszta zaś summy 1710 ryń. także między potrzebnych rozdzieleną była. Przekonanie wewnętrzne, że się uśmierzało cierpienia w potrzebie zostających ludzi, będzie nadgodą wspaniałych dawców, tym bardziej gdy ta piękna uczynność nie jest pierwszym i jedynym dowodem Ich wspaniałości i światłej dobroczynności. — Chciej JW. Pani swoim i wspóldawcom, którzy się do tak dobroczynnego celu przyłożyli imieniem, przyjąć odemnie dzięki rządu, które winien jest tym, którzy się przykładają uczynkami współczekaństwu użytecznymi do dobra powszechnego, i które rząd każdemu rodzajowi zasług tak chętnie oddaje. — Łączę przytem zapewnienie niegraniczonego szacunku, z którym zostaie JW. Pani ułożonym służą.

W Krakowie dnia 2 Kwietnia 1807.

Hrabia de Wurmser.

C E N A Z B O Z			
<i>Na targu w Krakowie d. 7 Kwietnia 1807.</i>		<i>— Kafzylaglaney — — — 64 — 72.</i>	
Korzec Pszenicy	- - - - - zł. pol. 40 do 53.	<i>W Wiedniu d. 3. Kwietnia.</i>	
— Zyta	- - - - - 36 — 40.	Meca wynosząca pół korca nastęgo:	
— Jęczmienia	- - - - - 20 — 26.	— Pszenicy	- - - - - zł. pol. 24 do 30.
— Owsa	- - - - - 18 — 22.	— Zyta	- - - - - 20 — 25.
— Grochu	- - - - - 30 — 52.	— Jęczmienia	- - - - - 16 — 19.
		— Owsa	- - - - - 12 — 16.

D O N I E S I E N I A.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej publicznym Edyktem niniejszym w ogólnym czynią: że na zadanie wierzycielow mający zadłużoney Teodora Wojuckiego, dobra Drożejowice w Gubule Kieleckim leżące, do teyże mający należące, przez licytacyę publiczną dnia 24. Czerwca r. b. pod warunkami następnymi sprzedane będą.

1) Żeby każdy kupca tego Cześć szacunku przez Decyzycją w summie 6650 zł. pol. czyli 67058. ryń. 30 kr. ustanowionego; najprzód jako rękojmią dla pewności licytacyi służył.

2) Zeby nabywca całkowity szacunek wylicytowany, do dopełnienia złożoney reko-
nii wypadający, w dniach 14 od dnia doręczoney mu rezolucyi licytacyą potwierdzającej, albo
przynajmniey połowę onegoż do depozytu tutejszego włożyć, drugą zaś połowę na tych-
że dobrach, za opłaceniem podług prawa prowizyi, do dalszego C. K. Sądów tych rozrząd-
zenia zabezpieczyć, i o tym w tymże terminie wylegitymować się; bo inaczey z jego szko-
dą i jego kosztem nowa tychże dobr licytacya rozpisana zostanie.

Kupna zatem życzący sobie, którym wolno jest Akt zetaxyi w Sądowej Registraturze
przyrządzić sobie, do licytacyi na terminie wyżej oznaczonym od prawić się mającey wzy-
wają się.

Wszystkim zaś wierzycielom hypotyka opatrzonym zaleca się oraz, ażeby przed termin-
nem licytacyi dopilnowali się w prawach swoich, i upominaią się ażeby osobnego nie czekali
wezwania lecz praw swoich przy licytacyi dopilnowali. W Krakwie dnia 18 Marca 1807.

W słabści Jego Excellencyi | W. Prezesa:

Bernad Dwerncki Konsyliarz Appel.

W. Lichocki.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.
Elsner.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej wzywają tym Edyktem Pi-
nią Katarzynę Zapalską, o której miejscu mieszkania nie masz wiadomości: ażeby się w
przeciągu lat trzech niedziel ośmnału do sukcesyi po ś. p. Antoninie z Spinków Wieczor-
kowski Siostrze tej rodzoney pozostałej a na nią spadającej zgłosiła, bo inaczey majątek
pozostały dopoty w zarządzeniu Sądowym przechowany zostanie, aż ona za zmarłą będzie
mogła być ogłoszona. W Krakowie dnia 28 Stycznia 1807.

Jozef de Nikorowicz.

Sternek.

F. Polberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich.
Elsner.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa ninieyszemi do powszechney podaie wiado-
mości, iż dom z ogrodem w sekcyi III. pod Nrem 117 stojący, do majątku niegdyś P. Jakoka
Krausa Konsyliarza C. K. Sądów Szlacheckich należący, zł. ryń. 3990 kr. 51 w dniu 20
P. żdziernika 1806 oszacowany na żądanie PP. opiekunów sukcesorów pomienionych przez
publiczną licytacyą na dniu 14 Maia r. b. o godzinie 3 z południa w tutejszym Sądzie odpra-
wiać się mającą sprzedany zostanie, a to pod następnymi warunkami, iż

a) Każdy licytant 10 część summy szacunkowej przed licytacyą jako zakład złoży.

b) Przyszły nabywca połowę summy z licytacyi wynikłej w dniach 14 po potwierdze-
niu licytacyi do depozytu złożyć, drugą zaś połowę na tymże domu z kondycyą płacenia po
5/100 prowizyi i wyptacenia za poprzedzającym zeb. mielęcznym wypowiedzeniem tegoż ka-
pitału przyzwoicie zabezpieczyć winien będzie, inaczey nowa licytacya na jego koszt i nie-
bezpieczeństwo wypisanaby została.

Wszyscy zatem chcą kupia mający na oznaczonym miejscu i czasie znajdować się mają.
— Wierzyciele zaś zapisowi ninieyszemi tym końcem napominają się, ażeby nieoczekując oso-
bnych przypozwań pretensye swoje do protokołu licytacyi wnieśli, gdyż na niezgłaszających
się przy podziale summy z licytacyi wynikłej, żaden wzgląd miany nie będzie.

Gollmayer.

Lodziński.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 6. Marca 1807.
Michiński.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszemi do wiadomości podaje, iż na żądanie prawem przekonywającego Zyda Szaje w zadość uczyni nie sobie długa 361 zł. ryń. różne nowe naczynia szklane i porcelanowe prawem przekonanego Floriana Habina własne, na dniu 27 Kwietnia r. b. od godziny 9 do 12 a od 3 do 6 zpołudnia i następnie przez publiczną Licytacją w kamienicy na Floryańskiej Ulicy pod Nrem. 575 stojącej odprawić się mająca za gotowe pieniądze sprzedawane będą. — Wszyscy zatym chęć kupna mający na wyznaczonym czasie i miejscu zjawiać się mają.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Łodzinski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 20. Marca 1807.

Michiński.

Ponieważ wypisany na dzień ostatni Stycznia r. b. dla osadzenia wakującego w starym Sącu Syndyka miejsca z pensją roczną 300 ryń. złączonego konkurs bez skutecznie upłynął, przeto nowy konkurs na dzień 13 Kwietnia r. b. z tym dokładem wypisuje się, iż kompetenci życzący sobie tego miejsca, próżby swe popierającami allegatami osobliwie dekrete ni Eligibilitatis i zaświadczeniami moralności opatrzone przed upłynieniem wspomnianego podawac terminu do C. K. Cyrkularnego Urzędu nowo Sandeckiego podawac mają.

W Krakowie dnia 16go Marca 1807.

Do powszechney wiadomości podaje się, iż dobra Tur z folwarkiem Soltyka zwanym do funduszu Religii należące w Cyrkule Kieleckim leżące dnia 15 Kwietnia r. b. z rana o godzinie 9tej na trzy po sobie następujące lata przez publiczną licytacją w Kancelaryi Cyrkularney Kieleckiej w dzierżawę puszczone będą. Pretium fisci jest 5900 ryń. 15 kr. którego 10ta część każdy licytant przed licytacją złożyć będzie powinien, resztę kondycyi zaś każdego czasu w Kancelaryi tamtejszey Cyrkularney do wiedzieć się można.

W Krakowie dnia 16 Marca 1807.

Dla osadzenia wakującego przy Krakowskim Magistracie Konsyliarza miejsca z pensją roczną 700 ryń. złączonego wypisuje się konkurs na dzień 17 Kwietnia r. b. z tym dodatkami, iż kompetenci próżby swe potrzebnymi popierającami zaświadczeniami opatrzone przed upłynieniem wspomnianego terminu do Karkowskiego Magistratu podawac mają.

W Krakowie dnia 25 Marca 1807.

Dnia 15 Kwietnia r. b. rano o godzinie 9tej będzie się w kancelaryi C. K. kommisseryatu Dystryktu Stopnickiego publiczna licytacja w zadzierżawienie jednoroczney Realności do probostwa Stopnickiego należących odprawiac; pretium fisci tych Realności jest 4501 ryń. z którego każdy licytant 10ta część przed licytacją jako wadium złożyć powinien, innych zaś w tej mierze kondycyi każdego dnia w kancelaryi wyżej rzeczoney dowiedzieć się można.

W Krakowie d. 25 Marca 1807.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszemi do powszechney podaje wiadomości, iż kamienica na Stradomiu pod Nrem 25 stojąca sukcesorow P. Jana Jagielskiego własna zł. ryń. 3000 kr. 17 sądownie oszacowana na żądanie tychże sukcesorow przez publiczną licytacją w tuteyszym Sądzie na dniu 30 Kwietnia odprawić się mająca sprzedana będzie pod następnymi warunkami.

- 1) Każdy licytant 10 część summy szacunkowey przed licytacją jako zakład złożyć.
- 2) Nabywca w dniach 14 policytacji połowę summy wieloletniego Jozefa Jagielskiego do rąk tegoż wypłaci.

3) Drugą zaś połowę małoletniego Marcellina, Zelichowskiego, z kondycją wypłacenie anticipative prowizyi do rąk jego naturalnego opiekuna Michała Zelichowskiego na teyże kamienicy tym pewniey zabezpieczy, gdyż w przypadku niedotrzymania tych warunków uwa licytacya na jego kosztu i niebezpieczeństwo napisana by została.

Wszyscy zatem częć kupna mający na oznaczonym terminie i miejscu znajdować się mają. Wierzyciele zaś zapisowi napominają się, ażeby nie oczekuiac osobnych przypozwań pretensye swoje do protokołu licytacyi oznaymili, gdyż na niezgłaszających się żaden wzgląd przy podziale summy z licytacyi wynikający miany nie będzie.

Gollmayer.

Lodziński.

Kozłowski.

Z Rady Magistratu Ces. Krol. Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 27. Lutego 1807.

Morawski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa ninieyszemi do powszechney podaie wiadomości: iż dnia w sekcyi III. pod Nrem 245 stojący, w połowie do mally, po niegdys Teresie z Salforskich Librowski pozostity, w drugiey połowie do mally krydalky Wojciecha niegdys Salforskiego należący z N. r. n. 1176 sądownie szacowany, przez publiczną licytacyą w tuteyszym Sadzie na dniu 30 Kwietnia r. b. o godzinie 3 z południa odprawiac się mający, sprzedany zostanie pod następującemi warunkami, iż

a) Każdy licytant totą częć summy szacunkowey przed licytacyą jako zakład złoży, niemniej

b) Przyszły Nabywca resztującą summy w dniach 14 po licytacyi do depozytu tuteyszego tym pewniey wypłacić winien, gdyż w razie przeciwnym na jego niebezpieczeństwo i koszt nowa wypisanaby została licytacya.

Każdy przeto chęć kupna mający na oznaczonym dniu i miejscu znajdować się zechce. — Wierzyciele zaś zapisowi ninieyszemi tym końcem napominają się, ażeby nieoczekuiac osobnych przypozwań pretensye swoje do protokołu licytacyi oznaymili, gdyż na niezgłaszających się żaden wzgląd przy podziale summy z licytacyi wynikający miany nie będzie.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Lodziński.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.

Dnia 13. Marca 1807.

Morawski.

Ponieważ wypisany na dzień 15 Stycznia r. b. dla osadzenia wakującego przy Zamovskim Magistracie kassiera miejsca z pensyą roczną 250 ryń. i trzeciego nieexaminowanego Assessora miejsca z pensyą 150 ryń. konkurs bezskutecznie upłynął, przeto ogłasza się powtórny w tey mierze konkurs na dzień 15 Kwietnia r. b. z tym dodatkiem, iż życzący sobie kassiera miejsca stan kaucyi 500 ryń. wynoszący, życzący sobie zaś Assessora miejsca unicelnosci pisania i czytania udowodnic, i prozby swe zaświadczeniemi moralności opatrzone przed upłynieniem terminu do Zamovskiego C. K. Cyrkularnego Urzędu podawac mają.

W Krakowie d. 2 Kwietnia 1807.

Podług Nadwornego ddto 10 Lutego r. b. Jego C. K. Mość rozporzadzic raczył, aby pocztowa oplata, od każdego kurierow i prywatnych sztafet od 1 Marca do ostatniego Oktobra w Krakowskim, Mośenickim i Bocheńskim Cyrkule na 1 ryń. 30 kr., w innych zaś Galicyjskich Cyrkulach na 1 ryń. 15 kr. od jednego konia i pojedynczey poczty podwyższoną została, Co się ninieyszemu powszechnie wiadomo czyni.

W Krakowie dnia 31. Marca 1807.

(*Przy dotychczasowej Gazecie znajduje się drugi Dodatek.*)